

Prosilci ali prosilke za to mesto naj vložijo svoje prošnje s spričevalom usposobljenosti, oziroma zrelostnega izpita in domovnico opremljene, predpisanim potom do 10. januarja 1905 pri krajnem šolskem svetu pri Sv. Florijanu, p. Rogatec.

Okrajni šolski svet Rogatec, dne 6. decembra 1904.

Dragi rojaki!

Znana Vam je naša huda borba za našo slovensko šolo, znan tudi iste žalostni izid: ni je več edine petrazredne slovenske šole na Koroškem! Zasljepljenost nekaterih domačinov; tuji nemški in laški in žal tudi slovanski delavci, ki delajo predor skozi Karavanke, in Slovencem nasprotno šolske oblasti — vse to se je z divjo strastjo zagrnalo v zaklad in biser naš, in dasi smo se branili z vsemi močmi, se taki premoči nismo mogli ustaviti: naša slovenska šola je strta, zdrobljena v dva dela. —

Hud udarec je to ne samo za Št. Jakob, ampak za vse koroške Slovence, ker s padcem naše šole se je vsem Slovencem na Koroškem za dolgo zopet odmaknilo upanje priboriti si slovensko šolo. Vendar nikakor ne obupamo, ker iz razvalin naše šole vidimo dvigati se veliko lepšo, veliko boljšo in popolnejšo šolo: „Narodno šolo“ družbe sv. Cirila in Metoda.

Res je, da je »Nar. šola« sedaj šele misel, a ta misel je tako krepka in povsod sprejeta s takim navdušenjem, da se bo gotovo uresničila. Domače ljudstvo se je kot edine ladje rešilke oklenilo z navdušenjem in s požrtvovalnostjo, ki presega vsako pričakovanje! Družba sv. Cirila in Metoda je v odborovi seji dne 13. novembra 1904 odobrila to misel in je obljubila, da prevzame vzdrževanje šole, če jo sezidamo ter opravimo sami.

Za stavbo nove šole bo potrebnih najmanj 50.000 kron. — Pač velika vsota, gotovo prevelika za nas koroške Slovence — ni pa prevelika za vse Slovence in bližnje nam brate Slovence!

»Ljubezen je dobrotljiva — — ljubezen nikoli ne mine«. Na to radodarno ljubezen se zanašamo i mi ter prosimo, nujno prosimo: Bratje rojaki, pomagajte nam sezidati »Narodno šolo« v Št. Jakobu v Rožu, sezidati ladjo rešilko koroškim Slovencem, ki se potapljam v požrešnem nemčurskem morju. — »Ne homo se utopili, dokler bodo se ljubili sini majke Slave!«

Sv. Jakob v Rožu, dne 28. grudna 1904.

Franjo Kobentar, Fr. Majer, Matej Ražun,
župan. nač. šol. sveta. župnik.

Prispevke prejema: Matej Ražun, župnik, pošta Št. Jakob v Rožu, Koroško.

Po zelo nizki ceni

se dobi 120 Leutemannovih slik za nazorni nauk in Hölzelovi letni časi. Kdor želi kupiti ta dobro ohranjena in na lepenko ozir. platno napeta učila, naj se zglaš pri upravnistvu »Narodne tiskarne«.

Učiteljica

šestrazredne ljudske šole želi menjati službo z učiteljem ali z učiteljico trirazredne ali štirirazredne ljudske šole. — III. plačilni razred. — Kraj je pol ure oddaljen od železniške postaje. Prva postaja niže Ptuja. Ponudbe sprejema uredništvo »Učit. Tov.«

Gospodarski program.

Naslednje tvrdke darujejo od iztržka, oziroma dobička, ki jim ga da zaslužiti učiteljstvo, dogovorjene odstotke v prid učiteljskemu konviktu. Vsakdo (vsaktera) pa blagovoli zahtevati, da se vsaka vsota, ki jo odjemalec izplača, zabeleži v prid konviktu.

1. **Jernej Bahovec**, — zaloga M. Grubbanerjevih in drugih šolskih zvezkov, peres z napisom: „Učiteljski konvikt“, šolskih knjig in raznih drugih šolskih potrebščin v Ljubljani, sv. Petra cesta št. 6.
2. **Národna tiskarna** v Ljubljani, Knašlove ulice št. 5.
3. **Fran Ksav. Souvan**, trgovina z manufakturnim blagom v Ljubljani.
4. **Gričar & Mejač**, trgovina z narejenimi oblekami za dame in gospode v Prešernovih ulicah v Ljubljani.
5. **Fran Kraigher**, krojaški mojster v Ljubljani, Kongresni trg.
6. **Anton Krejči**, zaloga moških in ženskih klobukov v Wolfvih ulicah v Ljubljani.
7. **J. Soklič**, trgovina s klobuki v Ljubljani, Pod trančo.
8. **Ivan Bonač**, zaloga šolskih knjig, svinčnikov družbe sv. Cirila in Metoda in raznih drugih šolskih potrebščin v Ljubljani.
9. **Knjigotržnica Ig. pl. Kleinmayr & F. Bamberg** v Ljubljani, Kongresni trg.
10. **Banka „Slavija“** v Pragi — glavno zastopstvo za slovenske dežele v Ljubljani — vzajemno zavarovalno društvo, podpira učiteljski konvikt in daje od učiteljskih zavarovanj provizijo „Zavezi jugoslovanskih avstrijskih učiteljskih društev“.

Zavedno učiteljstvo prosimo, da po geslu „Svoji k svojim!“ podpira v prvi vrsti te tvrdke.

Naš denarni zavod.

Geslo: Kar plodonosno naložim,
v pomoč le sebi podarim.

Hranilnica in posojilnica Učiteljskega konvikta v Ljubljani,
registrovana zadruga z omejenim jamstvom.

Vplačuje in izplačuje se vsak četrtek od 11.—12. ure dopoldne in vsako soboto od 5.—7. ure zvečer ali pa vsak dan potem poštne nakaznice ali c. kr. poštne hranilnice (čekovni račun št. 866.312). Za drugače storjena vplačila zadruga ni odgovorna.

Sprejem hranilnih vlog po 4%⁰, oddaja posojil na osebni kredit po določenih rokih vračevanja (glej spodaj) proti zadostni varnosti. Za tako velja: vsaj eden dober porok in plačnik, zastava premičnin, zemljišč in vknjiženih terjatev, predanamba na plačo ali penzijo.

Prošnje za posojila brezplačno proti vpošiljavi 20 h v poštinih znamkah za frankaturo. Tudi prošnjam za posojila naj se priloži poštna znamka za 10 h za dopošiljatev rešitve.

Vsakih 100 K posojila (dva pasivna deleža) se vrača po načinu:

A	v 12 mesečnih rokih, in sic. 11 rokov á 9 K	— h, 12. rok 4 K	73 h
B	» 18 » » » 17 » » 6 »	— » 18. » 3 »	56 »
C	» 24 » » » 23 » » 4 »	50 » 24. » 4 »	— »
D	» 38 » » » 37 » » 3 »	— » 38. » — »	66 »
E	» 46 » » » 45 » » 2 »	50 » 46. » 1 »	81 »
F	» 60 » » » 59 » » 2 »	— » 60. » — »	70 »
G	» 70 » » » 69 » » 1 »	75 » 70. » 1 »	42 »
H	» 85 » » » 84 » » 1 »	50 » 85. » 1 »	26 »

Zadružni lokal je v Ljubljani, Zaloška cesta št. 5.

Ne zabite
„Učiteljskega
konvikta!“